

SPYTOVANIE SVEDOMIA PODĽA BIBLIE

- **Robte pokánie (= zmeňte zmýšľanie), lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo. ... Prinášajte teda ovocie hodné pokánia!**

Úplne som zmenil svoje zmýšľanie a svoj pohľad na svet, „prest'ahoval“ som sa k Bohu a pozerám sa teraz na všetky veci z Jeho pohľadu? Alebo stále rozmýšľam ako starý, pozemský človek a usilujem sa do týchto ľudských predstáv vtesnať Boha? Prispôsobujem svoje myslenie Evanjeliu, alebo Evanjelium „prispôsobujem“ svojmu mysleniu a svojim názorom? Môžem to, čo konať, označiť za ovocie a prejav tejto úplnej zmeny myslenia a pohľadu na svet?

- **Ak sa neobrátime a nebudete ako deti, nevojdate do nebeského kráľovstva.**

Bol som pred Bohom jednoduchý a plný dôvery ako dieťa? Alebo som všetko príliš komplikoval? Príliš sa spoliehal na svoj úsudok, na svoje predstavy, pohľady názory?

- **Pod'te ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním.**

Spoliehal som sa vo všetkom na Božiu silu a Božiu Moc? Nechával som cez seba konať Ducha Svätého? Alebo som počítal iba so svojimi silami (a prípadnou Božou „pomocou“) a myslel si, že všetko musím zvládnuť ja sám? Pri apoštoláte som sa spoliehal na svoje presvedčanie a prehováranie, či dokonca na nariaďovanie a prikazovanie? Alebo na Moc Ducha, ktorý obracia ľudské srdcia?

- **Daj svoj meč na jeho miesto! Lebo všetci, čo sa chytajú meča, mečom zahynú. Alebo si myslíš, že by som nemohol poprosiť svojho Otca a on by mi hneď poslal viac ako dvanásť plukov anjelov? Ale ako by sa potom splnilo Písmo, že to má byť takto?**

Áké prostriedky používam pri svojej činnosti? Používam prostriedky sveta okolo mňa (boj, zákony, donucovanie, intrigy, politiku,...), alebo sa učím využívať nástroje a postupy evanjelia? A využívam ich aj v bežnom živote?

- **skutky tela sú zjavné: je to smilstvo, nečistota chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, sváry, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, rozkoly, závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné. O tomto vám vopred hovorím, ako som už povedal, že tí, čo robia takéto veci, nedosiahnu Božie kráľovstvo. Ale ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť.**

Áké ovocie je na mne vidieť? Ovocie „tela“ (= starého človeka), alebo ovocie Ducha?

- **„Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojim srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je najväčšie a prvé prikázanie.**

Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa, nie je ma hoden. A kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je ma hoden. Kto neberie svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden. Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.

Som skutočne zaľúbený do Ježiša Krista? Je mojou láskou? Som Ním úplne „posadnutý“? Som ochotný (tak, ako to robia zaľúbenci, keď vstupujú do manželstva) uprednostniť Ježiša pred svojou rodinou (ak by to bolo nutné), priateľmi, zamestnaním, kariérou, záľubami, zdravím, životom, všetkým?

- **Nebeské kráľovstvo sa podobá pokladu ukrytému v poli. Keď ho človek nájde, skryje ho a od radosti z neho ide, predá všetko, čo má, a pole kúpi.**

Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám! ... o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!

Ak je niekto smädný a verí vo mňa, nech príde ku mne a nech pije. Ako hovorí Písmo, z jeho vnútra potečú prúdy živej vody.“ To povedal o Duchu, ktorého mali dostať tí, čo v neho uverili.

Usilujte sa o lásku, dychtíte po duchovných daroch, zvlášť aby ste prorokovali.

Dychtím po Ježišovi Kristovi? Smädím po Ňom? Dychtím po tom, aby naplnil a úplne premenil Boží Duch podľa *Ježišových* predstáv? Dávam sa mu úplne k dispozícii, aby so mnou urobil, čo sa mu len zapáči? Túžim po charizmách a duchovných daroch, aby som nimi mohol čo najdokonalejšie slúžiť Cirkvi a ostatným ľuďom? Sú v mojom živote duchovné dary to najdôležitejšie (ba jediné) po čom od Boha túžim? Vkladám do nasledovania Ježiša a do úsilia o dokonalosť pod vedením Ducha naozaj všetok svoj um, inteligenciu a vynaliezavosť, všetky svoje sily a schopnosti, ako aj všetky svoje prostriedky a možnosti? Je to môj životný cieľ?

- **Bdejte teda, lebo nevíete, v ktorý deň príde váš Pán.**

Bol som bedlivý a vnímavý na vnuknutia Ducha Svätého, ktorými my Pán volal k spolupráci s Ním? Alebo som bol úplne pohltý svojimi vlastnými túžbami, plánmi a predstavami?

- **Ježiš mu povedal: „Je napísané: „Pánovi, svojmu Bohu sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.“**

• Komu reálne a skutočne slúžim? Žijem pre záujmy Ježiša Krista a im podriaďujem vo svojom živote všetko (od voľby školy cez bydlisko, zamestnanie, záľuby, priateľov až po životosprávu, či voľbu toho, čo pozerám v TV)? Alebo žijem pre svoje záujmy a im podriaďujem Ježiša? Chcem ja slúžiť Ježišovi, alebo očakávam, že Ježiš mi bude „pomáhať“ pri napĺňaní mojich cieľov a predstáv a bude mi pomáhať pri službe svojim vlastným záujmom? Čomu venujem väčšinu svojho času a svojich síl: službe Evanjeliu, alebo niečomu inému? Čo, alebo kto je mojim *skutočným* Bohom?

- **Hľa posielam vás ako ovce medzi vlkov. Buďte teda opatrní ako hady a jednoduchí ako holubice. ... Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.**

Je moje srdce čisté a jednoduché – teda nie je v ňom miesto pre nič zlé a pochybné? A je naplnené iba jedinou túžbou: slúžiť Bohu? Alebo je v ňom veľa protichodných a sebeckých túžob? A náklonnosti ku zlu?

• **Tu k nemu ktosi pristúpil a pýtal sa ho: „Učiteľ, čo dobré mám robiť, aby som mal večný život? ... Čo mi ešte chýba?“ Ježiš mu vravel: „Ak chceš byť dokonalý, chod, predaj, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“**

Považujem majetok, ktorým disponujem (či už materiálny – peniaze, dom, auto,...; alebo nemateriálny – schopnosti, talent,...) za svoj vlastný, alebo uznávam, že patrí Kristovi? vystupujem ako jeho majiteľ, alebo ho iba spravujem tak, aby plne slúžil veci Evanjelia a dobru ľudí, ktorí sú okolo mňa? Chcem, aby Ježiš slúžil môjmu majetku a požehnával ho, alebo nechávam, aby môj majetok celý slúžil Kristovi?

• **Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaodujete. Či život nie je viac ako jedlo a telo viac ako odev? ... Nebuďte teda ustarostení a nehovorte: „Čo budeme jesť?“ alebo: „Čo budeme piť?“ alebo: „Čo si oblečieme?“! Ved' po tomto všetkom sa zhŕňajú pohania. Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše.**

Dokážem aj v materiálnej oblasti dôverovať Ježišovi? Hľadám najprv Jeho Kráľovstvo – alebo si najprv zabezpečujem svoje „kráľovstvo“ a potom – ak zvýši čas a sily – urobím aj niečo pre Boha? Verím, že ak sa budem starať o Božie záujmy, Boh sa postará o tie moje?

• **Dajte si pozor, aby vás niekto nezviedol. Lebo prídu mnohí v mojom mene a budú hovoriť: „Ja som Mesiáš.**

Na koho, alebo na čo sa v živote spolieham? Čo je mojou skutočnou životnou istotou: Ježiš, alebo rôzne iné „istoty“, ako je zamestnanie, „remeslo v ruke“, vzdelanie, majetok, peniaze, spoločenské postavenie,...? Komu viac verím: Ježišovi a Jeho Evanjeliu, alebo rôznym psychológom, špekulantom – teológom, psychotrikom,...? Svoj život viery formujem podľa Biblie, alebo podľa toho, ako ma to „naučili doma“, alebo ako to robia aj „všetci ostatní“?

• **Nie každý, kto mi hovorí: „Pane, Pane,“ vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Mnohí mi v onen deň povedia: „Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene? Nevyháňali sme, v tvojom mene zlých duchov a neurobili sme v tvojom mene veľa zázrakov?“ Vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal; odídte odo mňa vy, čo páchate nepravosť!**

Chodte a naučte sa, čo to znamená: „Milosrdenstvo chcem, a nie obeť.“

Podľa čoho hodnotím svoje kresťanstvo? Podľa toho, či „chodím do kostola/modlitebne“, modlím sa a postím,... alebo podľa toho, či konám všetko to a len to, čo mi prikázal Pán? Mám istotu, že to, čo konám, je výslovná Božia vôľa a Boží príkaz, alebo si len myslím, že Boh azda odo mňa chce práve to, čo robím? Usilujem sa úprimne poznávať Božiu vôľu? Ak zistím, že niečo v mojom živote je v rozpore s Božou vôľou (evanjeliom, vnuknutím Ducha,...), okamžite to zanechám? Zdokonaľujem sa v umení „rozlišovať duchov“, aby som poznával Božiu vôľu naozaj dokonale? Som vnímavý aj na hlas Boha skrze cirkev/spoločenstvo? (*Katolíci: Preštudoval som si dokumenty Cirkvi (Katechizmus katolíckej cirkvi, dokumenty II. vatikánskeho koncilu, pápežské encykliky – aspoň Christifideles laici, Evangelium nuntiandi, Familiaris consortio,...)*) Nepodlieham pokušeniu farizejov nahradiť evanjelium púhymi úkonmi náboženstva (kostol, modlenie sa,...)?

• **Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.**

Živým sa denne Božím Slovom? Je Biblia pre mňa nevyčerateľným zdrojom, z ktorého denne čerpám poznanie Boha? Venujem sa pravidelne biblickému štúdiu, rozjímaniu a biblickej meditácii?

• **Ale keď sa ty ideš modliť, vojdí do svojej izby, zatvor za sebou dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti. Keď sa modlíte, nehovorte veľa ako pohania. Myslia si, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť. Nenapodobňujte ich; ved' váš Otec vie, čo potrebujete, prv, ako by ste ho prosili.**

Áká je moja modlitba? Spočíva iba (alebo prevážne) v hovorení? Alebo sa usilujem aj o hlbokú modlitbu srdca, spočinutie v láske Boha? Nie je moja modlitba príliš uvravená? Nie sú v nej iba samé prosby? Je v nej aj chvála a oslava Boha? Verím, že Boh pozná moje potreby a túži ich naplniť, alebo mám v modlitbe tendenciu Boha „prehovárať“? Zdokonaľujem sa v umení modlitby a študujem aj literatúru, ktorá pomáha modlitbu prehľbovať (*napr. diela Terézie z Avily, Jána z Kríža, Terézie z Lisieux, Oblak nevedenia,...*)?

• **Dajte si pozor a nekonajte svoje dobré skutky pred ľuďmi, aby vás obdivovali, lebo nebudete mať odmenu u svojho Otca, ktorý je na nebesiach. Keď teda dávaš almužnu, nevytrubuj pred sebou, ako to robia pokrytci v synagógach a po uliciach, aby ich ľudia chválili. Veru, hovorím vám: Už dostali svoju odmenu. Ale keď ty dávaš almužnu, nech nevie tvoja ľavá ruka, čo robí pravá, aby tvoja almužna zostala skrytá. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti.**

Čo je motívom môjho konania? Láska, alebo niečo iné – ocenenie, pochvala,...? Ovplyvňuje moje konanie pre iných ľudí to, či to ocenia, alebo nie; či ma pochvália, alebo skritizujú? Či mám z toho dobrý pocit, alebo či mi to spôsobuje problémy a ťažkosti? Viem konať svoje skutky v úplnej skrytosti bez toho, aby ich niekto videl a ocenil?

• **Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, vzdával vďaky, lámal ho a povedal: „Toto je moje telo, ktoré je pre vás; toto robte na moju pamiatku.“ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ho budete piť, na moju pamiatku.“**

(Aký mám postoj k Eucharistii/Večeri Pánovej)? A k ostatným sviatostiam a prostriedkom spásy, ktoré mi Ježiš s takou láskou a za takú krutú cenu získal a zanechal? Používam ich s plesaním a s vďakou? Učím sa ich vo svojom živote používať? Spolupracovať s nimi? Alebo ich považujem za povinnosti, ktoré si treba splniť? Sú pre mňa sviatosti stretnutím so živou osobou Krista, alebo sú pre mňa „vecami“ ktoré prijmem, alebo neprijmem?

• **Ale prichádza hodina, ba už je tu, keď sa praví ctiteľia budú klaňať Otcovi v Duchu a pravde. Lebo sám Otec hľadá takých ctiteľov.**

Aké je moje prežívanie bohoslužby? Prežívam ju v Duchu Svätom, alebo len na povrchu ako nejaký „obrad“? Je moja bohoslužba pravdivá – čiže všetky slová, ktoré v nej vyslovujem, aj potvrdzujem svojimi skutkami a životnými postojmi a sú tak pravdivé?

- **Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.**

Som svetlom sveta? Môžem povedať, že ľudia okolo mňa plesajú a oslavujú Boha za to, že môžu pri mne žiť? Dokážem jasne dať najavo, že všetko, čo konám a čím som (ak je to dobré) nie je moja zásluha, ale dielo Ježiša vo mne, aby tak neoslavovali mňa, ale Boha?

- **Ale pre toho, kto by pohoršil jedného z týchto maličkých, čo veria vo mňa, bolo by lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a ponorili ho do morskej hlbiny. Beda svetu pre pohoršenie! Pohoršenia síce musia prísť, ale beda človekovi, skrze ktorého pohoršenie prichádza!**

Nie som pre niekoho prekážkou medzi ním a Ježišom? Nespôsobujem svojimi hriechmi, sebecktom, alebo ľahostajnosťou – alebo jednoducho tým, že sa nijako veľmi neodlišujem od ostatných ľudí, ktorí Krista nepoznajú – že ľudia okolo mňa nemajú túžbu po Kristovi, alebo Ho dokonca odmietajú?

- **Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia? Už nie je na nič, len ju vyhodit' von, aby ju ľudia pošliapali.**

Nebeské kráľovstvo sa podobá kvasu, ktorý žena vezme a vmiesi do troch mier múky, až sa všetko prekvasí.

Som soľou a kvasom sveta? Som ten, ktorý láskou a v Moci Ducha postupne pretvára svoje životné prostredie (rodina, škola, zamestnanie, susedia, priatelia,...) smerom k evanjeliu, alebo naopak – som to ja, kto sa prispôsobuje okoliu? Šírím okolo seba Pokoj, Lásku, Radosť?

- **Nesúďte, aby ste neboli súdení. Lebo ako budete súdiť vy, tak budú súdiť aj vás, a akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám.**

Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im. Lebo to je Zákon i Proroci

Som spravodlivý? Používam na iných ľudí tie isté kritériá ako na seba? Alebo u iných odsudzujem a kritizujem aj to, čo u seba prepáčim? Kritizujem iných, ale u seba kritiku nemám rád? Správam sa podľa rovnakých zásad a zákonov, podľa akých chcem, aby sa správali aj ostatní ľudia? Alebo si udelím výnimku, keď je to pre mňa pohodlné (predbehnem sa, ...)?

- **Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Chod'te teda, učte všetky národy a krstíte ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.**

Čo vám hovorím vo tme, hovorte na svetle, a čo počujete do ucha, rozhlasujte zo striech.

Chod'te a hlásajte: „Priblížilo sa nebeské kráľovstvo.“ Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste; malomocných očisťujte, zlých duchov vyhánajte. Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte.

Som aktívny v službe slova: v evanjelizácii, v apoštoláte, v katechéze vo farnosti/zbore? Usilujem sa, aby ostatní ľudia Božie slovo aj skutočne prijali a viediem ich ku stretnutiu so živým Kristom? Alebo iba povrchne (občas) niečo poviem o Kristovi? Hlásam živého, zmŕtvychvstalého Ježiša Krista – alebo iba „náboženstvo“, či iba rôzne názory“ a „metódy“? Privádzam ľudí k živému Kristovi – alebo ich iba „tlačím“ do „chodenia do kostola“ a zachovávania nejakých predpisov? Zdokonaľujem sa v umení ohlasovať evanjelium (napr. absolvovaním kurzu *Pavol* a pod.)? Neskĺzavam do moralizovania, dohadovania sa, presvedčania, nátlaku? Ohlasujem evanjelium v sile Ducha Svätého a spolieham sa pritom na Jeho Moc? Spolupracujem úzko v tomto úsilí aj s ostatnými bratmi a sestrami vo farnosti/zbore? Je táto moja služba naozaj *službou* – teda niečím sústavným systematickým, plánovitým a dôkladným – alebo iba občasným *poslúžením*?

- **Pod'te, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som počestný a prítulili ste ma; bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne.**

Starám sa aj o telesné potreby bratov a sestier? Ako sa staviam k otázkam hladu a biedy vo svete, ale aj okolo mňa? zaujímam sa aj o ľudí na okraji spoločnosti – bezdomovcov, chorých, osamelých, väzňov, narkomanov,... – a to aspoň sprostredkované reálnou podporou inštitúcií, ktoré im slúžia a prinášajú evanjelium?

- **Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa! Vaša miernosť nech je známa všetkým ľuďom. Pán je blízko. O nič nebud'te ustarostení. Ale vo všetkom modlitbou, prosbou a so vzdávaním vd'aky prednášajte svoje žiadosti Bohu. A Boží pokoj, ktorý prevyšuje každú chápacosť, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi.**

Je moje kresťanstvo skutočným prívalom radosti, bezstarostnosti, slobody a hlbokého pokoja? Alebo je skôr svedectvom bremena príkazov a povinností, ktoré „musím dodržiavať“? To čo ohlasujem – je to evanjelium (= radostná zvesť), alebo iba nudné moralizovanie? Vnímajú ľudia okolo mňa na základe môjho svedectva života kresťanstvo ako obrovský zisk a úžasný poklad, alebo skôr ako bremeno, ktoré ich bude obmedzovať a o ktoré veľmi nestoja? Môžu na mne vidieť opravdivú radosť z vykúpenia a z toho, že je vo mne pravý a nefalšovaný Boží život?

- **Viete, že vládcovia národov panujú nad nimi a mocníci im dávajú cítiť svoju moc. Medzi vami to tak nebude. Ale kto sa medzi vami bude chcieť stať veľkým, bude vašim služobníkom. A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude vašim sluhom. Ako ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých.**

Chápem svoje kresťanstvo ako službu? Usilujem sa slúžiť ostatným bratom a sestram vo farnosti/zbore, alebo sa iba nechávam obsluhovať (idem na omšu/služby Božie, kde mi slúži kňaz/pastor, na stretko, ktoré niekto zorganizuje, na zájazd, ktorý niekto vybaví,...)? Považujem službu vo farnosti/zbore, ale aj mimo nej, za svoje životné poslanie a za podstatu svojej viery? Považujem všetko, čo mám (majetok, vlastnosti, vlohy, postavenie,...) za nástroje tejto služby iným?

- **Neodporujte zlému. Ak ťa niekto udrie po pravom líci, nadstav mu aj druhé. Tomu, kto sa chce s tebou súdiť a vziať ti šaty nechaj aj plášť. A keď ťa bude niekto nútiť, aby si s ním išiel jednu míľu, chod' s ním dve. Tomu, kto ťa prosí, daj, a neodvracaj sa od toho, kto si chce od teba niečo požičať.**

Ako sa správam voči zlu? Snažím sa mu odporovať a brániť sa? Alebo dôverujem Ježišovi a s láskou prijímam aj krivdu, len aby som (ak je to možné) zachránil od hriechu toho, kto ju koná? Som otvorený potrebám ostatných ľudí?

- **Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo. ... vydajú vás súdom, budú vás bičovať vo svojich synagógach a pre mňa vás budú vláčiť pred vládarov a kráľov, aby ste vydali svedectvo im aj pohanom. Ale keď vás vydajú, nestarajte sa, ako a čo budete hovoriť, lebo v tú hodinu vám bude dané, čo máte povedať. Ved' to už nie vy budete hovoriť; ale Duch vášho Otca bude hovoriť vo vás. ... Nebojte sa tých; čo zabíjajú telo, ale dušu zabiť nemôžu. Skôr sa bojte toho, ktorý môže i dušu i telo zahubiť v pekle. ... Blahoslavení budete, keď vás budú ľudia nenávidieť, keď vás vylúčia spomedzi seba, potupia a ako zlo zavrhnú vaše meno pre Syna človeka. Radujte sa v ten deň a jasajte, lebo máte veľkú odmenu v nebi!**

Ako sa staviam k prenasledovaniu? Ovplyvňuje moju službu a moju apoštolskú, ale aj inú činnosť to, že ma iní ľudia odmietajú, nadávajú mi, alebo ma majú za blázna? Je to, že som prenasledovaný pre Krista, pre mňa dôvodom jasaní a plesania a veľkej radosti? Spolieham sa na moc a silu Ducha a preto ohlasujem evanjelium aj tam, kde sa mi to javí ako ľudsky nemožné a zbytočné?

- **Milujte svojich nepriateľov, robte dobre tým, čo vás nenávidia, žehnajte tým, čo vás preklínajú, a modlite sa za tých, čo vás potupujú! ... Ak milujete tých, ktorí vás milujú, akúže máte zásluhu? Ved' aj hriešnici milujú tých, čo ich milujú. Ak robíte dobre tým, čo vám dobre robia, akúže máte zásluhu? Ved' to isté robia aj hriešnici. A ak požičiavate tým, od ktorých to dúfate dostať naspäť, akúže máte zásluhu? Ved' aj hriešnici požičiavajú hriešnikom, aby dostali naspäť to isté. Ale milujte svojich nepriateľov, dobre robte, požičiavajte a nič za to nečakajte!**

Mám skutočnú lásku aj k ľuďom, ktorí mi ubližujú? Modlím sa za nich, postím? Prajem im len to najlepšie? Mám ich rád aj takých, akí sú? Dokážem sa pre nich aj obetovať? A ak to robím – je to naozaj z lásky? Alebo je to len forma ukázať im, že „som lepší“?

- **Množstvo veriacich malo jedno srdce a jednu dušu. A nik z nich nehovoril, že niečo z toho, čo mal, je jeho, ale všetko mali spoločné. Apoštoli veľkou silou vydávali svedectvo o zmŕtvychvstaní Pána Ježiša a na všetkých spočívala veľká milosť, ved' medzi nimi nebolo núdneho, lebo všetci, čo mali polia alebo domy, predávali ich a čo za ne utŕžili, prinášali a kládli apoštolom k nohám, a rozdeľovalo sa každému podľa toho, kto ako potreboval.**

Radujte sa s radujúcimi, plačte s plačúcimi! ¹⁶ Navzájom rovnako zmýšľajte; a nezmyšľajte vysoko, ale prikláňajte sa k nízkym. ... Neste si vzájomne bremená, a tak naplníte Kristov zákon.

Prežívam svoju vieru v spoločenstve Cirkvi? Je Cirkev – farnosť/zbor, spoločenstvo veriacich – mojou skutočnou a pravou rodinou, v ktorej žijem (spolu so svojou prirodzenou rodinou) a delím sa o všetko, čo mám a čím som? Alebo je to iba miesto, kam prídem na návštevu (bohoslužieb, stretiek), ale inak si žijem sám a súkromne? A som pripravený nechať sa zdieľať so životom, radosťou, ale aj bolesťou iných? Zaujímať sa o „bremená“ svojich bratov a sestier a pomáham im ich niesť? Alebo im iba „zvonku“ radím? Umožňujem aj iným, aby mohli mať podiel na mojich bremenách, ale aj radoostiach?

- **Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi. ... na vlastnom tele dopĺňam to, čo chýba Kristovmu utrpeniu pre jeho telo, ktorým je cirkev. ... Vyznávajte si teda navzájom hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste ozdraveli.**

Uvedomujem si, že v spoločenstve veriacich je skutočne prítomný Kristus? Naozaj a reálne? Prenášam svoju lásku ku Kristovi, svoju zodpovednosť voči Kristovi, ... aj na spoločenstvo? Je miestom, kde sa mi môže každý zdôveriť a kde sa aj ja zdôverujem a „zodpovedám“ spoločenstvu?

- **Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás. ... Čo je láska, poznali sme z toho, že on položil za nás svoj život. Aj my sme povinní dávať život za bratov.**

Je môj vzťah k bratom a sestrám skutočnou láskou? Alebo len formou sebarealizácie, či práce „za odmenu“ v Nebi? vedel by som za hociktorého z nich položiť život? A aj ho reálne denne kladiem v službe bratom a sestrám?

- **Vy sa nedávajte volať Rabbi, lebo len jeden je váš Učiteľ, vy všetci ste bratia. Ani Otcom nevolajte nikoho na zemi, lebo len jeden je váš Otec, ten nebeský. Ani sa nedávajte volať Učiteľmi, lebo len jediný je váš Učiteľ, Kristus. Kto je medzi vami najväčší; bude vašim služobníkom. Kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponizuje, bude povýšený.**

Ved' naša vlasť je v nebi.

Záleží mi na postavení, na tituloch, na oslovovaní, ...? Alebo sa viem stať bratom všetkých? Koho považujem za svojho skutočného otca? Boha? A kto sú moji skutoční pokrvní bratia a sestry? Pokrstení v Krista? Kde je môj domov a moja vlasť? Je v nebi?

- **Ved' pre mňa žiť je Kristus a zomrieť zisk. Ale ak žiť v tele znamená pre mňa plodnú prácu, neviem, čo si vyvoliť. Oboje na mňa dolieha: túžim zomrieť a byť s Kristom, a to by bolo oveľa lepšie, ale zostať v tele je zasa potrebné pre vás.**

A Duch i nevesta volajú: „Príď!“ Aj ten, čo počúva, nech volá: „Príď!“ Kto je smädný, nech príde, a kto chce, nech si naberie zadarmo vody života. ... Amen. Príď, Pane Ježišu!

Je môj život úplne upnutý ku Kristovi? Očakávam každý deň s bdelosťou a veľkou radosťou Jeho príchod? Modlím sa zaň a túžim po ňom? Alebo sa skôr „konca sveta“ a smrti bojím a strachujem?